

Asia C-287/22

Ennakkoratkaisupyynnöstä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittu tiivistelmä

Jättämispäivä:

3.5.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Varsovan alueellinen tuomioistuin, Puola)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

24.3.2022

Valittaja:

YQ

RJ

Vastapuoli:

Getin Noble Bank S.A.

Pääasian kohde

Luottosopimuksen toteaminen pätemättömäksi siihen sisällytettyjen kohtuuttomien sopimusehtojen vuoksi ja velvoittaminen maksamaan rahamäärä.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29) 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan sekä SEUT 267 artiklan tulkinta.

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta tehokkuus- ja suhteellisuusperiaatteen valossa esteenä sellaiselle kansallisten säännösten tai

kansallisen oikeuskäytännön tulkinnalle, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin voi erityisesti siksi, että kuluttajalla on velvollisuus täyttää sopimus elinkeinonharjoittajan kanssa, tai elinkeinonharjoittajan hyvän taloudellisen tilanteen vuoksi olla hyväksymättä kuluttajan turvaamistoimihakemusta (kanteen turvaaminen), jossa on kyse sellaisen sopimuksen täyttämisen keskeyttämisestä menettelyn keston ajaksi, joka todennäköisesti todetaan pätemättömäksi siksi, että siitä on poistettu kohtuuttomat sopimusehdot?

Unionin oikeuden säännökset, joihin asiassa viitataan

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY: 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta.

Unionin tuomioistuimen määräys 26.10.2016, Fernández Oliva ym., C-568/14-C-570/14, EU:C:2016:828.

Kansallisen oikeuden säännökset, joihin asiassa viitataan

3.4.1964 annetun siviililain (Kodeks cywilny; Dz.U. 2020, järjestysnumero 1740; jäljempänä siviililaki) 385¹ §

1 mom. Kuluttajan kanssa tehdyn sopimuksen ehdot, joista ei ole sovittu erikseen, eivät sido häntä, jos ne vaikuttavat hänen oikeuksiinsa ja velvollisuuksiinsa hyvien tapojen vastaisesti vahingoittaen räikeästi hänen etujaan (kohtuuttomat sopimusehdot). Tämä ei koske sopimuspuolten olennaisia suorituksia määrittäviä ehtoja, mukaan lukien hintaa tai korvausta koskevat ehdot, jos ne on muotoiltu yksiselitteisesti.

2 mom. Jos sopimusehto ei 1 momentin mukaan sido kuluttajaa, sopimus sitoo sopimuspuolia muilta osin.

3 mom. Sopimusehto, josta ei ole erikseen sovittu, on sellainen ehto, jonka sisältöön kuluttajalla ei ole ollut todellista vaikutusta. Tämä koskee erityisesti sopimusehtoja, jotka on omaksuttu sopimuspuolen kuluttajalle ehdottamasta vakiosopimuksesta.

4 mom. Todistustaakka siitä, että ehdosta on sovittu erikseen, on sillä, joka vetoaa tähän seikkaan.

Siviililain 405 §

Jokaisella, joka on toisen kustannuksella saanut ilman oikeudellista perustaa varallisuusedun, on velvollisuus palauttaa etu sellaisenaan, ja jollei se ole mahdollista, palauttaa sen arvo.

Siviililain 410 §

1 mom. Edeltävien pykälien säännöksiä sovelletaan erityisesti perusteettomaan suoritukseen.

2 mom. Suoritus on perusteeton, jos sen täyttäjää ei ylipäänsä ollut suoritusvelvollinen tai ei ollut suoritusvelvollinen suorituksen kohteena olleeseen henkilöön nähden tai jos suorituksella ei enää ole perustaa tai suorituksen tavoitetta ei saavutettu taikka jos suoritukseen velvoittava oikeustoimi oli pätemätön eikä siitä tule pätevää suorituksen toteuttamisen jälkeen.

17.11.1964 annetun siviiliprosessilain (kodeks postępowania cywilnego; Dz.U. 2021, järjestysnumero 1805; jäljempänä siviiliprosessilaki) 189 §

Kantaja voi nostaa tuomioistuimessa kanteen sen vahvistamiseksi, että oikeussuhde tai oikeus on olemassa tai ei ole olemassa, edellyttäen, että kantajalla on tätä koskeva oikeudellinen intressi.

Siviiliprosessilain 730¹ §

1 mom. Turvaamistoimen määräämistä voi vaatia kuka tahansa menettelyn asianosainen tai menettelyssä osallisena oleva, jos hän saattaa todennäköiseksi vaatimuksen ja turvaamistoimen määräämistä koskevan oikeudellisen intressin.

2 mom. Turvaamistoimen myöntämistä koskeva oikeudellinen intressi on olemassa silloin, kun turvaamistoimen puuttuminen tekisi mahdottomaksi tai huomattavan vaikeaksi panna täytäntöön asiassa annettava ratkaisu tai muulla tavoin tekisi mahdottomaksi tai huomattavan vaikeaksi saavuttaa menettelyn tavoite.

2(1) mom. Turvaamistoimen myöntämistä koskeva oikeudellinen intressi katsotaan osoitetuksi riittävällä varmuudella, kun turvaamistointa hakee kantaja, joka vaatii kaupallisten toimien liiallisten maksuviivästysten torjumisesta 8.3.2013 annetussa laissa tarkoitettua kaupallista tointa koskevan saatavan maksamista silloin, kun kyseisen toimen arvo ei ylitä 75 000 Puolan zlotya, eikä vaadittava saatavaa ole suoritettu ja kun sen suorittamiselle asetetun määräajan päättymisestä on kulunut vähintään kolme kuukautta.

3 mom. Turvaamistointa valittaessa tuomioistuin ottaa huomioon asianosaisen tai menettelyssä osallisena olevien edut siinä määrin, että oikeutetulle varmistetaan asianmukainen oikeussuoja, ja että suoritusvelvollista ei rasiteta enemmän kuin on tarpeen.

Siviiliprosessilain 731 §

Turvaamistoimella ei voida täyttää koko vaadetta, ellei laissa toisin säädetä.

Siviiliprosessilain 755 §

1 mom. Jos turvaamistoimen kohteena on jokin muu kuin rahasaatava, tuomioistuin määrää kulloinkin asianmukaiseksi katsomansa turvaamistoimen, joka voi olla myös rahasaatavan turvaamiseen tarkoitettu toimi. Tuomioistuin voi erityisesti:

- 1) määrätä menettelyn asianosaisen tai menettelyssä osallisina olevien oikeuksista ja velvollisuuksista menettelyn aikana;
- 2) asettaa menettelyn kohteena olevan omaisuuden tai oikeudet luovutuskieltoon;
- 3) keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn tai muun tuomion täytäntöönpanoa koskevan menettelyn;
- 4) määrätä järjestelyistä, jotka liittyvät alaikäisten lasten huoltoon ja yhteydenpitoon lasten kanssa;
- 5) määrätä, että kiinteistörekisteriin tai muuhun asiaa koskevaan rekisteriin merkitään asianmukainen varoitus.

2 mom. Henkilöoikeuksien suojelua koskevissa asioissa julkaisukieltoon perustuva turvaamistoimi voidaan määrätä vain, jos se ei ole vastoin tärkeää yleistä etua. Tuomioistuin määrittää turvaamistointa määrätessään kiellon keston, joka saa olla korkeintaan vuosi. Jos asiaa koskeva menettely on vireillä, oikeutettu voi ennen sen määräajan päättymistä, joksi julkaisukielto on määrätty, vaatia turvaamistoimen jatkamista; ensimmäisen ja toisen virkkeen säännöksiä sovelletaan. Jos oikeutettu on vaatinut turvaamistoimen jatkamista, julkaisukielto on voimassa siihen asti, kunnes kanteesta on annettu lainvoimainen ratkaisu.

2(1) mom. Edellä 731 §:ää ei sovelleta, jos turvaamistoimi on tarpeen uhkaavan vahingon tai muiden oikeutetun kannalta epäedullisten vaikutusten välttämiseksi.

3 mom. Tuomioistuin antaa suoritusvelvolliselle tiedoksi ei-julkisessa istunnossa annetun päätöksen, jossa määrätään suoritusvelvollinen toteuttamaan tai jättämään toteuttamatta toimi tai olemaan estämättä oikeutetun toimia. Tämä ei koske ehtoja, joissa määrätään suoritusvelvollisen hallussa olevien esineiden luovuttamisesta.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 YQ ja RJ tekivät vuonna 2008 vastapuolena olevan Getin Noble Bank SA -nimisen pankin kanssa Sveitsin frangin kurssiin indeksoidun kiinnelainasopimuksen määrältään 643 395,63 Puolan zlotya (PLN), jonka mukaan lainan pääoma muunnettiin Sveitsin frangeiksi pankin määrittelemän ostokurssin mukaan, ja Sveitsin frangeissa lasketut lyhennyserät maksettiin myös

pankin määrittelemän myyntikurssin mukaan. Valittajille esitettiin tieto koron ja valuuttakurssin muuttamisen vaikutuksesta taulukon muodossa, joka sisältää lyhennyserien määrän vertailun, olettaen, että lainan määrä on 20 prosenttia suurempi ja että kurssi nousee 15,6 prosenttia (mikä vastasi korkeimman ja alhaisimman kurssin eroa viimeksi kuluneen vuoden aikana).

- 2 Valittajat vaativat kanteessa kyseisen sopimuksen toteamista pätemättömäksi ja velvoittamista maksamaan 375 042,34 PLN lakisääteisine viivästyskorkeineen ja oikeudenkäyntikuluineen. Valittajat esittivät myös toissijaisen vaatimuksen, joka perustui olettamaan muuttamista koskevien ehtojen kohtuuttomuudesta ja mahdollisuuteen jatkaa sopimusta kohtuuttomien ehtojen poistamisen jälkeen. He tekivät myös turvaamistoimihakemuksen, joka koskee vaatimusta todeta sopimus pätemättömäksi määräämällä menettelyn asianosaisten oikeuksista ja velvollisuuksista menettelyn aikana (a) lykkäämällä velvollisuutta maksaa lainasopimuksen lyhennyseriä, kunnes lainvoimainen ratkaisu päättää menettelyn, (b) kieltämällä vastapuolta tekemästä ilmoitusta sopimuksen irtisanomisesta, ja (c) kieltämällä vastapuolta ennen menettelyn päättymistä merkitsemästä Biuro Informacji Gospodarczejhin (luottovirasto) tietoja siitä, etteivät valittajat ole maksaneet lainan lyhennyseriä.
- 3 Vastineessaan vastapuolena oleva pankki vaati kanteen hylkäämistä ja esitti aineelliset perusteet sekä kiisti, että sopimusehdot olisivat kohtuuttomia. Pankki esitti asiakirjoja, joiden tarkoituksena oli vahvistaa kyseisten ehtojen laillisuus, ja kyseenalaisti valittajien aseman kuluttajina. Pankki väitti myös, että sillä on oikeus esittää koko myönnetyn pääoman palauttamista koskevan vaatimus ja oikeus korvaukseen kyseisen pääoman käyttämisestä. Vastapuoli totesi turvaamistointa koskevasta hakemuksesta, että valittajien vaatimusta ei ole osoitettu riittävällä varmuudella ja että se on vanhentunut.
- 4 Valittajat tekivät valituksen Sąd Okręgowy w Warszawien (Varsovan alueellinen tuomioistuin, Puola) (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin) päätöksestä, jolla hylätään edellä mainittu valittajien hakemus, ja vaativat hakemuksen hyväksymistä kokonaisuudessaan.

Asianosaisten keskeiset perustelut kansallisessa tuomioistuimessa

- 5 Valittajat totesivat ensimmäisessä oikeusasteessa, että lainasopimus sisälsi kohtuuttomia sopimusehtoja, jotka koskivat lainan määrän indeksointia ulkomaanvaluuttaan, ja että vaadittu määrä on valittajien toteuttamien maksujen summa, joka on vastapuolen saama perusteeton suoritus. He väittivät valituksessa ensimmäisen oikeusasteen antamasta päätöksestä, että heillä on turvaamistoimen myöntämistä koskeva oikeudellinen intressi, sillä jokainen lyhennyserä lisää määrää, joka vastapuolena olevan pankin on palautettava heille. Vastapuoli totesi turvaamistointa koskevasta hakemuksesta, että valittajien vaatimusta ei ole osoitettu riittävällä varmuudella ja että se on vanhentunut. Vastapuoli esitti myös asiakirjoja, joiden tarkoituksena oli vahvistaa sen hyvä taloudellinen tilanne.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 6 Vastauksen antamiseksi ennakkoratkaisukysymykseen tuomioistuin katsoi kansallisen oikeuden perusteella, että seurauksena sellaisten kohtuuttomien sopimusehtojen sisällyttämisestä sopimukseen, joissa asetetaan kuluttajalle muun muassa valuuttariski, on se, ettei sopimusta voida milteään osin pysyttää, mikä vastaa sen pätemättömyyttä (siviililain 385¹ §), ja että jokaisella pätemättömän sopimuksen osapuolella on oikeus esittää täytetyn suorituksen palauttamista koskeva vaatimus (siviililain 410 §).
- 7 Pääasia on vireillä turvaamistoimimennettelyn yhteydessä, jossa tuomioistuin lausuu turvaamistoimista osapuolten riittävällä varmuudella osoitettujen toteamusten perusteella. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoi osoitetun riittävällä varmuudella, että tietyt valittajien kuluttajina tekemän sopimuksen ehdot ovat kohtuuttomia, koska niissä asetetaan kuluttajille valuuttariski ja sallitaan pankin muodostaa vapaasti valuuttamarginaali (ehdot muistuttavat asiassa C-260/28 käsitellyn sopimuksen ehtoja), valittajat maksoivat vastapuolena olevalle pankille pannaan sopimusta täytäntöön noin 59 prosenttia lainan määrästä ja osapuolten tekemät sopimuksen lisäosat eivät aiheuttaneet kohtuuttomien sopimusehtojen tehokkuuden palauttamista.
- 8 Siviililain 385¹ §:ää, jolla direktiivin 93/13 pannaan täytäntöön Puolan oikeudessa, on tulkittava tavalla, joka varmistaa kyseisen direktiivin tavoitteiden mahdollisimman tehokkaan saavuttamisen. Kuten unionin tuomioistuin on jo todennut, direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että on lähtökohtaisesti katsottava, ettei kohtuuttomaksi todettu sopimusehto ole koskaan ollut olemassa, minkä vuoksi sillä ei voi olla vaikutuksia kuluttajaan nähden. Näin ollen siitä, että tällainen ehto todetaan kohtuuttomaksi tuomioistuimessa, on lähtökohtaisesti seurattava sen oikeudellisen ja tosiasiallisen tilanteen palauttaminen, jossa kuluttaja olisi, jos tällaista ehtoa ei olisi ollut olemassa. Kansallisen tuomioistuimen velvollisuus sivuuttaa kohtuuton sopimusehto, joka velvoittaa perusteettomiksi osoittautuvien summien maksamiseen, sisältää lähtökohtaisesti sen, että nämä määrät on vastaavasti palautettava (ks. tuomio 21.12.2016, Gutiérrez Naranjo ym., C-154/15, C-307/15 ja C-308/15, EU:C:2016:980, 61 ja 62 kohta). Unionin oikeuden mukaisen tulkinnan edellyttäminen koskee myös kansallisia menettelysääntöjä (tuomio 14.6.2012, Banco Español de Crédito, C-618/10, EU:C:2012:349, 53-57 kohta).
- 9 Unionin tuomioistuin on useaan kertaan esittänyt yleisiä toteamuksia, jotka koskevat tarvetta taata kansallisille tuomioistuimille mahdollisuus määrätä väliaikaisista toimista sellaisten tuomioistuinratkaisujen täyden tehokkuuden varmistamiseksi, joilla ratkaistaan yhteisön oikeuteen perustuvien oikeuksien suoja (ks. tuomio 19.6.1990, Factortame, C-213/89, EU:C:1990:257, 21 kohta; tuomio 11.1.2001, Siples, C-226/99, EU:C:2001:14, 19 kohta ja tuomio 13.3.2007, Unibet, C-432/05, 67 kohta). Unionin tuomioistuin on jo lausunut direktiivin 93/13 perusteella tarpeesta antaa turvaamistoimi erityisesti silloin, kun ulosmittausmenettelyn kohteena on kiinteistö, joka on kuluttajan koti (tuomio

14.9.2016, Kusionova, C-34/13, EU:C:2014:2189, 66 kohta ja tuomio 14.3.2013, Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, 59 kohta).

- 10 Kuluttajiin kohdistuvien täytäntöönpanotoimien lykkäämisen lisäksi välitoimet voivat olla oleellisia myös silloin, kun kuluttajat ryhtyvät oikeustoimiin, joiden tarkoituksena on todeta tietyt sopimusehdot pätemättömiksi (ks. määräys 26.10.2016, Fernández Oliva, C-568/14-C-570/14, EU:C:2016:828). Unionin tuomioistuin on todennut myös, että sellaiset kansalliset säännökset, jotka estävät kansallisia tuomioistuimia keskeyttämästä täytäntöönpanomenettelyä siihen saakka, kunnes kuluttajan esittämät sopimuksen kohtuuttomuutta koskevat väitteet on tutkittu, eivät ole mainitun direktiivin säännösten mukaisia (ks. tuomio 26.6.2019, Kuhar, C-407/18, EU:C:2019:537).
- 11 Direktiivin 93/13 7 artiklan 1 kohdassa asetetaan näin ollen kansalliselle tuomioistuimelle velvollisuus määrätä riittävä turvaamistoimi myös viran puolesta, jos tällaisen toimen määrääminen on tarpeen sellaisen myöhemmän tuomioistuinratkaisun täyden tehokkuuden varmistamiseksi, joka koskee kohtuuttomia sopimusehtoja.
- 12 Kansallisessa oikeuskäytännössä otetaan kuitenkin harvoin huomioon kuluttajien hakemukset, jotka koskevat tällaisen turvaamistoimen soveltamista. Osa kansallisista tuomioistuimista katsoo, että vahvistusvaatimusta (siviililain 189 §) ei täytetä täytäntöönpanon kautta, vaan sen tarkoitus on ainoastaan sopimusehtojen kohtuuttomuuden tai sopimuksen pätemättömyyden virallinen vahvistaminen. Tällainen tulkinta vaikuttaa jättävän huomiotta kohtuuttomasta sopimusehdosta johtuvan palauttamista koskevan vaikutuksen. Toinen näkemys perustuu siviiliprosessilain 731 §:ään, jonka mukaan turvaamistoimella ei voida täyttää koko vaadetta. Kolmas näkemys viittaa siihen, että kuluttajalla on turvaamistoimen määräämistä koskeva oikeudellinen intressi (siviiliprosessilain 730¹ §:n 2 momentti) ja suoritusvelvollisen (vastapuolen) liialliseen rasittamiseen liittyvä intressi (siviiliprosessilain 730¹ §:n 3 momentti). Osassa oikeuskäytäntöä kiinnitetään huomiota siihen, että myös kuluttaja on lähtökohtaisesti velvollinen palauttamaan käytetyn pääoman, ja katsotaan, että molemmat pätemättömän lainasopimuksen osapuolet voivat esittää aiheettoman suorituksen palauttamista koskevan vaatimuksen.
- 13 Koska lainasopimus todetaan pätemättömäksi jo menettelyn alkuvaiheessa, ovat asianmukaiset turvaamistoimet (kuten tähän sopimukseen perustuvien lyhennys- ja korkoerien maksamista koskevasta velvollisuudesta luopuminen menettelyn ajaksi) tarpeen myöhemmän tuomioistuinratkaisun täyden tehokkuuden varmistamiseksi. Muussa tapauksessa palauttamista koskevan vaikutuksen saavuttaminen vaarantuisi ja siten direktiivin 93/13 tehokkuus vaarantuisi. Useimmiten kuluttajat nimittäin silloin, kun he nostavat pankkia vastaan siviilikanteen luottosopimuksen pätemättömyyden toteamisesta ja velvoittamisesta maksamaan asianmukaiset määrät tällaisen pätemättömän sopimuksen purkamisesta, maksavat edelleen pankin vaatiman määrän mukaisia lyhennyseriä. Näin ollen on välttämätöntä vakauttaa (jäädyttää) osapuolten oikeudellinen ja

tosiasiallinen tilanne jo tällaisen tuomioistuinmenettelyn alussa, sillä menettelyn lopussa annettava ratkaisu tekee kuluttajien lyhennyserien maksamisen jatkamisesta turhaa. Muussa tapauksessa valittajien (kuluttajat) pitäisi joka kuukausi (kunkin seuraavan lyhennyserän maksamisen jälkeen) laajentaa asianmukaisesti kannetta, mikä olisi hyvin raskasta ja edistäisi menettelyn kohtuutonta kesto.

- 14 Tällainen tilanne olisi negatiivinen enemmänkin kuluttajan kuin elinkeinonharjoittajan kannalta, mikä ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan kyseenalaistaisi direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan. Tilanne ei myöskään palauttaisi täysin osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien välistä todellista tasapainoa, sillä kuluttajan (ei elinkeinonharjoittajan) olisi oikeuksiensa vaatimiseksi käytettävä taloudellisia ja aikaresursseja pannessaan vireille uuden tuomioistuinmenettelyn.
- 15 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mielestä direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta edellyttävät tehokkuusperiaatteen ja sopimuspuolten oikeuksien ja velvollisuuksien välille todellisen tasapainon perustamista koskevan vaatimuksen valossa, että tällaisessa tilanteessa kuluttajan elinkeinonharjoittajaa (pankkia) vastaan vireille panemassa menettelyssä, jonka tarkoituksena on luottosopimukseen sisällytettyjen ehtojen kohtuuttomuuden toteaminen ja siten myös sopimuksen pätemättömyyden toteaminen ja jonka tarkoituksena on kuluttajan pätemättömän sopimuksen perusteella maksamien määrien palauttamisen vaatiminen (palautus), kansallinen tuomioistuin ryhtyisi kaikkiin tarvittaviin toimiin (myös luonteeltaan väliaikaisiin), jotka takaavat sen, että kyseinen menettely lopullisesti sääntelee kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välisen oikeudellisen tilanteen. Tällaisen menettelyn tarkoituksena pitäisi olla kaikkien oikeudellisten johtopäätösten tekeminen, jotka direktiivi 93/13 liittää sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamiseen, mukaan luettuna täysi ja lopullinen palauttaminen ilman, että kuluttajan on tarpeen panna vireille uusi menettely.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuimen mukaan tällaisen turvaamistoimen pitäisi olla sen osapuolten oikeudellisen ja tosiasiallisen tilanteen vakauttaminen, joka oli olemassa menettelyn vireillepanon hetkellä erityisesti luopumalla velvollisuudesta kohtuuttomia ehtoja sisältävään lainasopimukseen perustuvien lyhennys- ja korkoerien maksamista koskevasta velvollisuudesta menettelyn ajaksi.
- 17 Edellä esitetyn perusteella Sąd Okręgowy w Warszawie ehdottaa ennakkoratkaisukysymykseen vastattavaksi, että kansallisten säännösten tulkinta ja kansallinen oikeuskäytäntö eivät voi pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa asioissa antaa kansalliselle tuomioistuimelle mahdollisuutta olla hyväksymättä kuluttajan hakemusta siitä, että tuomioistuin määrää turvaamistoimen sopimuksen täyttämisen lykkäämisen muodossa.